

Fire
aandelige
Jule-Sange.
Tromsø 1770.

V. box 34:1018

Fire
Aandelige

Jule-Sange,

Den første begyndes saaledes:

O! hvad søde Himmel-Stemme,
O! hvad Engle-sød Music &c.

Den Anden:

Stille alle Verdens Kanter, Fred
paa heele Jorderig, &c.

Den Tredie:

Fryd og Glæde Fra Guds Sæde
Høres af en Engle Hær, &c.

Den Fierde:

Op Hyrder! haster hjem Til
eders Bethlehem, &c.

Tronhiem, trykt Aar 1770.

V box 34:1018

1.
D! hvad søde Himmel-Stemme,
O! hvad Engle-sød Music,
Hyrderne hos sig fornemme
Oypaa Marken hvor de gif;
Aldrig haver syndigt Dre
Bleven værdig til at høre
Slig en Engle-sød Music.

2. Kommer, lader os da kaste
Hyrde-Pibe, Stav og Dragt,
Og til Bethlehem henhaste,
Der at see hvad os er sagt;
Gaaer i Faar til eders: Jiler!
Thi den som i Krybben hviler
Over os har mere Magt.

3. Skal vi finde Dig du Største?
Som den Kleinligste blant smaa,
Ligger Du, O! Himmel-Første
Udi Krybbe, Stald og Straa?
Du Vldgammel udaf Dage!
Vilt Du Die af Brøstet drage?
Hvordan skal vi sligt forstaae?

4. Est du reene Jomfrue Moder
Og veed ej af Manden-Kion?

Du

Du har fød din eenest Broder
Og din Fader er din Son:
Du est jo dit Barns Datter,
Og til Den din' Bryste patter
Maa du ydmygst ofre Bøn.

5. Joseph, hvad mon du vel grunde?
Medens du saa stille staaer,
Du Mariam ingenlunde
Haver rørt, og dog vedgaaer
At hun Loven ej har brødet,
Dog har hun en Son dig fødte,
Som var fød for Tid og Aar.

6. Sid vi kunde Dig undfange
Søde JESU i vor Troe!
Og Dig føde udi mange
Siæle-Smerter til vor Røe,
Sid vort Liv Dig ære kunde!
Og Du prises i vor Munde
Ald den Stund vi her skal boe!

7. Indtil Soelen ej er mere
Være Dig vor Siæle-Bøn,
Som for os saa arm vil være,
Prisen og Velsignelsen!

Paa

Paa de Pjalter og de Klude,
Som Du valgte Dig til Bude,
Lad os salig sove hen!

Den Anden.

Melodie: Sollen nun die grünen Jahre, etc.

1.

- S**tille alle Verdens Ranter!
Fred paa heele Jorderig!
Thi de himmelske Gesanter,
Kommen ned fra Himmerig:
Et velsignet Budskab fører,
Hør al Verden, hører til!
Kommer Hedninger og hører,
Hvad nu GUD bebude vil.
2. Kommer hid, I Hyrde-Drenge,
Siig os Salighedens Fryd,
Som I paa de Himmel-Enger
Hørte med stort Jubel-Lyd,
Da al Verdens Frelser, Lene
Tog i Krybbe, Staald og Straae,
Vend dig om fra Syndens Beye,
Du min Siel! giv Ligt derpaa:
3. Zions Soel og Jacobs Stjerne,
Davids Søn og HERRE blid,
Morgenrodens Liv og Kierne,
Evhighedens Dag og Tiid,

Ver.

Verdens Skaber, Fredens Første,
Livets Liv og Dødens Død,
Ja, GUDs Søn den Allerførste,
Er til Verdens Frelse fød!

4. Ordet, som var i det første,
Ordet, som var Evig GUD,
Ordet, som hos GUD det Største,
Ordet, som af GUD gik ud,
Ordet, som har alting dannet,
Ordet, som var Liv og Ljus,
Ordet, som for Lyset banet
Vejen giennem Mørkets Huus.
5. Ordet nu i Riødet moder,
A og O! undfanges her,
Datteren sin Fader føder,
Moder Sønnens Datter er,
Evhighedens gamle Fader
Ligger nu i Krybben spee,
Skaberens sig fostre lader,
Hvem kan det forklaret see?
6. Det var Nytt paa Jorderige:
Jomfrue fødte uden Mand!
GUD vil fra sin Throne siige,
Giennem et forborgent Land,
Dver al Naturens Orden,
Dver alle Mands Forstand,
Dg sig føde lod paa Jorden
Børnevæis, dog GUD og Mand.
7. Stille

7. Stille Siæl! betragt det none:
GUD er bleven Menneſke!
GUD, ſom boer udi det Høye!
GUD, den Allerheiligſte!
Ja, den GUD, al Godheds Fader!
Herlighedens Lys og Liv!
Sig i Støvet nu indlader,
For at reise faldet Siv.
8. Sænk dig ned i Støv og Afke,
Du min Siæl! i Anger-Graad,
Riv af Beyen Syndens Maſke,
Bef med Verdens Dverdaad,
Svøb dig ind i Suk og Taare,
Kaſt dig ned for JESU Fod,
Toe dit Liv i hver en Aare
Udi Anger, Troe og Boed.
9. Skulle Hyrderne beſtemme
Os, ſom meere veed, end de?
Skulle Morlands Forſter fremme
Guds Lov med Guld, Kogelſe?
Dg vi ſkulle tie ſtille,
Uden Offer, uden Bøn?
Nej! ach kom, min JESU lille!
Rør mit Hierte, du Guds Søn!
10. Dp min Siæl! op alle Lemmer!
Dp mit Hierte, Tunge, Mund!
Dp med Englene iſtemmer
Udaf ganſke Hiertens Grund:

Dig

Dig ſkee Tak, Lov, Pris og Ære,
Himmel-GUD! for denne Sag;
Fred paa Jorden ſtedſe være,
Dg i Menneſken Behag.

Den Tredie:

1.

Frind og Glæde Fra Guds Sæde
Høres af en Engle-Hær, Som
bebuder Jordens Guder: Fod i Dag en
Frelſer er! Men i dyb Fornedrings Stand
Findes denne Frelſer mand. ::

2. See han giæſter Ind hvor Beſter
Plejer være: Der blir lagt. Straa og
Klude Er Hans Pude Dg Hans heele
Bram og Pragt, Krybben er en Bugge
trang, Barnet har den ſtorſte Rang. ::

3. Stolte Vinde, Som ſaa blinde
Fader falde eders Magt, Hvæſer mindre,
Værer lindre, Blæſer dog kun ganſke
ſagt, Her udi et Krybbe-Rum Hviler
Herrers HERRE from. ::

4. Sonderknuser Store Huuſer, Som
ad eders Magt kun lee, Prægtig Muure
Bæſt kan ture Imod Hagel, Storm og
Snee,